

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 658/2025-53

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], proti rozhodnutiu generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne č. 73092192690 z 5. júna 2019 a rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Ssk/122/2023 z 31. júla 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ bez zastúpenia advokátom, o ktorého ustanovenie nežiada, ústavou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 17. októbra 2025 (o ktorej si uvedomuje, že je podaná oneskorene, no jej okolnosti považuje za výnimočné), namieta porušenie ústavných práv rozhodnutím generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne a Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NSS“). Ústavnou sťažnosťou namietaným rozhodnutím generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne zamietol odvolanie sťažovateľa proti rozhodnutiu ústredia Sociálnej poisťovne o zamietnutí žiadosti sťažovateľa o priznanie invalidného dôchodku. Ústavnou sťažnosťou namietaným rozsudkom, ktorý nadobudol právoplatnosť 5. septembra 2024, NSS zamietol kasačnú sťažnosť sťažovateľa proti rozsudku krajského súdu, ktorým bola zamietnutá jeho správna žaloba proti rozhodnutiu generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne.

II.

2. Napriek tomu, že ústavná sťažnosť nemá zákonom ustanovené náležitosti, nebol dôvod ich odstraňovať postupom podľa § 56 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

3. Vo vzťahu k rozhodnutiu generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne je tomu tak preto, že proti tomuto rozhodnutiu sťažovateľ podal správnu žalobu, o ktorej právoplatne rozhodol krajský súd, ktorého právomoc podľa § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde vylučuje právomoc ústavného súdu. Preto bola ústavná sťažnosť v tejto časti odmietnutá podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde, keďže na jej prerokovanie nemá ústavný súd právomoc.

4. Vo vzťahu k rozsudku NSS je tomu tak preto, že tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 5. septembra 2024, keď na základe § 62 zákona o ústavnom súde použiteľného § 121 ods. 3 Civilného sporového poriadku začala sťažovateľovi plynúť dvojmesačná lehota na podanie ústavnej sťažnosti podľa § 124 zákona o ústavnom súde, ktorá podľa § 121 ods. 3 Civilného sporového poriadku uplynula 5. novembra 2024. Ústavná sťažnosť bola podaná 17. októbra 2025, teda po uplynutí lehoty na jej podanie. V časti proti rozsudku NSS je tak ústavná sťažnosť podaná oneskorene, a preto bola podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

5. Na tom nemení nič ani to, že sťažovateľ na rozhodnutie NSS reagoval už dvoma skoršími podaniami. O prvom z októbra 2024 ústavný súd sťažovateľa vyrozumel tak, že sa naň neprihliada (Rvp 2684/2024) a jeho druhé podanie z marca 2025 odložil (Rvp 544/2025). Rovnako na tom nemení nič ani to, že sťažovateľ v ústavnej sťažnosti a v následných podaniach zdôrazňuje, že Sociálna poisťovňa pokračuje rôznymi postupmi v porušovaní jeho ústavných práv. Je tomu tak preto, že zákon o ústavnom súde neumožňuje, aby bolo sťažovateľovi odpustené to, že ústavnú sťažnosť podal po uplynutí lehoty na jej podanie a zároveň nemá žiadne ustanovenia, z ktorých by bolo možné vyvodit', že by lehota na podanie ústavnej sťažnosti spočívala.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. novembra 2025

Robert Šorl
predseda senátu